

Gerard Anaclel Vincent Encausse [P a p u s]

Πώς είναι φτιαγμένο το Ανθρώπινο Ον

Μετάφραση από: <http://www.philippedelyon.org/ouvrages/papus-comment-est-constitue-l-etre-humain.pdf>

Πρόλογος

Ο νόμος της αναλογίας είναι ίσως ο σημαντικότερος νόμος του Εσωτερισμού. Ο Ερμής ο Τρισμέγιστος μας άφησε παρακαταθήκη γνώσης τον Σμαράγδινο πίνακά του στον οποίο ο πρώτος στίχος αναφέρει: *«Είναι αληθέστατο, αμειδέστατο, βεβαιοτάτο. Ότι αυτό που είναι κάτω είναι σαν κι αυτό που είναι άνω και αυτό που είναι άνω είναι σαν κι αυτό που είναι κάτω, για την πραγμάτωση του θαυμαστών του Ενός Πράγματος»*.

Με βάση το νόμο της αναλογίας μπορούμε να ανακαλύψουμε όλα τα μυστικά της ύπαρξής μας και όχι μόνον. Τα πανάρχαια ερωτήματα του ανθρώπου «ποιος είμαι; από πού έρχομαι; πού πηγαίνω; βρίσκουν στο νόμο της αναλογίας απαντήσεις. Οι απαντήσεις αυτές δεν είναι ορατές ούτε «δια γυμνού οφθαλμού» ούτε στην πρώτη ανάγνωση.

Ο Gerard Encausse ή Papus μας δίδει με ένα μαγευτικό τρόπο τα κλειδιά της ύπαρξής μας μέσα από τις αναλογίες που μας ξεδιπλώνει. Ιατρός ο ίδιος, γνώστης της ανθρώπινης φυσιολογίας, βαθύς Εσωτεριστής και μελετητής, ήταν ίσως ο μόνος που μπορούσε να απαντήσει με τέτοιο τρόπο στο ερώτημα: **«Πώς είναι φτιαγμένο το ανθρώπινο Ον;»**

*Καλή μελέτη
Π.Α.*

Το παρόν δεν πωλείται.

Διατίθεται δωρεάν

www.martinismos.gr

Εκτυπώθηκε για χρήση εκπαιδευτικών σχετικών συναντήσεων.

**Το σημαντικότερο Ερώτημα:
«Πώς είναι φτιαγμένο το ανθρώπινο Ον;»**

Πώς είναι φτιαγμένο ένα ανθρώπινο ον; Έχουμε ένα μόνον [φυσικό] σώμα που παράγει όλες τις λειτουργίες μας; Έχουμε μήπως μία αθάνατη ψυχή ή ένα πνεύμα ενωμένο με αυτό το σώμα; Εάν το σώμα και το πνεύμα υπάρχουν στον άνθρωπο, είναι παρόντα ανεξάρτητα ή ενωμένα μέσω κάποιου άλλου στοιχείου;

Αυτά είναι τα θέματα που έχουν απασχολήσει έντονα του φιλοσόφους για αρκετούς αιώνες και αυτά είναι τα ερωτήματα στα οποία πρόκειται να δώσουμε απάντηση, παρουσιάζοντας Διδασκαλίες Δυτικής Χριστιανικής Απόκρυφης Παράδοσης.

Σε αυτή τη σύντομη περιγραφή, η οποία απευθύνεται στον καθένα, θα ενσωματώσουμε όσο το δυνατόν λιγότερο τη Φιλοσοφία, μη επιδιώκοντας καμία συζήτηση. Αυτοί που θα ήθελαν να ελέγξουν τις αναφορές μας, παρακαλούνται να ανατρέξουν στις κύριες εργασίες των Διδασκάλων και τις ολοκληρωμένες αποκρυφιστικές μελέτες.

Κατ'αρχήν, ας εξετάσουμε τρία θεμελιώδη ερωτήματα:

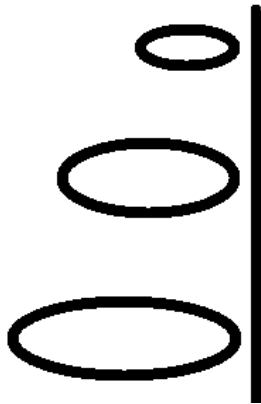
1. Το ανθρώπινο ον έχει μόνον ένα [φυσικό] σώμα το οποίο παράγει όλες τις λειτουργίες μας;

Θα απαντήσουμε ΟΧΙ σε αυτό το ερώτημα, βασιζόμενοι κυρίως σε μερικά από τα ακόλουθα:

- a) Σε λιγότερο από πέντε χρόνια όλα τα κύτταρα του ανθρώπινου σώματος έχουν πεθάνει και έχουν αντικατασταθεί όλα χωρίς να αλλάξει το σχήμα του το σώμα και χωρίς η εμφάνιση του ατόμου να έχει επηρεασθεί. Τα υλικά κύτταρα είναι μόνον το όργανο [εργαλείο] που σχηματίζεται από μία δύναμη που δεν έχει σχέση με την ύλη.
- b) Ο Claude Bernard έχει δείξει ότι κάθε μία από τις ιδέες μας, συνεπάγεται τη νέκρωση του νευρικού κυττάρου που χρησίμευε για την υποστήριξή της. Όταν θυμόμαστε ένα γεγονός που συνέβη πριν δέκα χρόνια, τότε περισσότερα από ένα εκατομμύριο διαφορετικά νευρικά κύτταρα έχουν φέρει το απο-

τύπωμα της ιδέας, η οποία συνεπώς είναι ανεξάρτητη από αυτά τα κύτταρα και το μετασχηματισμό τους.

- ε) Τα φαινόμενα του υπερβατικού υπνωτισμού, της επικοινωνίας από διάνοια σε διάνοια, χωρίς ενδιάμεσο υλικό, η εμφάνιση της εικόνας ενός ζώντος προσώπου – ευρισκόμενου υπό τον κίνδυνο του θανάτου – στους γονείς του οι οποίοι βρίσκονται σε μεγάλη απόσταση μακριά του, η εξ'αποστάσεως δράση και χωρίς ενδιάμεσο υλικό τόσο της νευρικής δύναμης όσο και της σκέψης του ανθρώπινου όντος, καθώς και άλλα πολυάριθμα γεγονότα αυτού του είδους, αποδεικνύουν, έξω από κάθε φιλοσοφικό σύστημα, ότι το [φυσικό] σώμα δεν είναι το μοναδικό στοιχείο από το οποίο αποτελούμαστε.

*Διάγραμμα των 3 κέντρων
του Φυσικού σώματος,
συνδεδεμένων στη σπον-
δυλική στήλη.
Κεφάλι
Στήθος
Κοιλιά*

2. Ο άνθρωπος είναι φτιαγμένος από ένα θνητό σώμα και από ένα αθάνατο πνεύμα, χωρίς οποιαδήποτε άλλη Αρχή [στοιχείο ή δύναμη] ;

Σε αυτή τη δογματική δήλωση ορισμένων θεολόγων και πολλών φιλοσόφων, θα απαντήσουμε και πάλι ΟΧΙ, εξηγώντας γιατί τους πιο κάτω κύριους λόγους:

- α) Η ανατομία μας δείχνει δύο ξεχωριστά νευρικά συστήματα στον άνθρωπο, που το καθένα εξυπηρετείται από ένα είδος μυών. Πρώτον, το **συνειδητό** νευρικό σύστημα που εξυπηρετείται από γραμμωτούς μυς. Κατόπιν, το **ασυνειδητό** νευρικό

σύστημα, ή αυτό της οργανικής ζωής, που εξυπηρετείται από μύς με λείες ίνες.

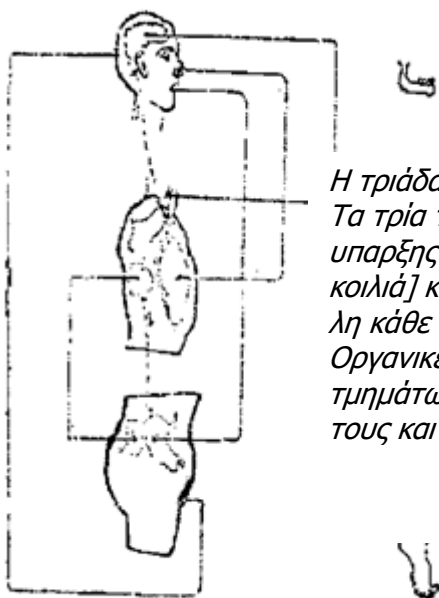
- b) Η φυσιολογία μας δείχνει ότι κατά τη διάρκεια του κανονικού ύπνου, το συνειδητό σύστημα σταματά όλες τις λειτουργίες του, ενώ το νευρικό γαγγλιακό σύστημα συνεχίζει και ενεργοποιεί όλες τις λειτουργίες του. Αυτή η δυαδικότητα των συστημάτων πρέπει να συνεπάγεται και τη δυαδικότητα των συστατικών αρχών.
- c) Όλη η Αιγυπτιακή, Καββαλιστική, Γνωστική και Ερμητική Παράδοση, που τεκμηριώνεται από τον Απόστολο Παύλο, επιβεβαιώνει την ύπαρξη μιας ΕΝΔΙΑΜΕΣΗΣ Αρχής μεταξύ του θνητού σώματος και του αθάνατου πνεύματος, μιας Αρχής που ο Απόστολος Παύλος ονόμασε **Ψυχή** [anima] στη διάκρισή του μεταξύ του σώματος [corpus], της ψυχής [anima] και του πνεύματος [spiritus].

Ένας μεγάλος αριθμός Απόκρυφων εμπειριών αποδεικνύει τη δυνατότητα προβολής αυτής της ενδιάμεσης Αρχής έξω από το σώμα κατά τη διάρκεια της ζωής.

3. Ο άνθρωπος, συνεπώς, αποτελείται από ΤΡΕΙΣ ΑΡΧΕΣ 1) Υλικό φυσικό σώμα 2) μία ενδιάμεση Αρχή 3) το αθάνατο πνεύμα;

Αυτό είναι το ερώτημα στο οποίο θα απαντήσουμε ΝΑΙ, όπως έκαναν και οι Αιγύπτιοι ήδη από τον 15^ο π.Χ. αιώνα, όπως ακριβώς έκαναν όλες οι μυητικές και προφητικές σχολές που μεταβίβασαν την Καμπαλά, τη Γνώση, την Αλχημεία και την Απόκρυφη Επιστήμη σε όλες τους τις μορφές, όπως επιβεβαιώθηκε από τον Σωκράτη, τον Πλάτωνα και όλους τους νεοπλατωνικούς, καθώς και όπως το διεβεβαίωσε ο Απόστολος Παύλος.

Πρόκειται επομένως, να αφιερώσουμε αυτή τη σύντομη εργασία στην ταχαία απόδειξη αυτού του ζητήματος.

*Η τριάδα στο ανθρώπινο ον.
Τα τρία τμήματα της φυσικής
υπαρξης [κεφάλι, στήθος,
κοιλιά] και τα αντίστοιχα μέ-
λη κάθε τμήματος.
Οργανικές αντιστοιχίες των
τμημάτων με τον εαυτόν
τους και με το πρόσωπο.*

Οι τρεις αρχές

Η πρώτη παγίδα που πρέπει να αποφευχθεί είναι ένα a priori [εκ των προτέρων] σύστημα, το οποίο επιβεβαιώνεται μόνον από το συγγραφέα. Εάν ο άνθρωπος αποτελείται πραγματικά από τρεις μεγάλες αρχές και όχι από πέντε, έξι ή επτά, ή εννέα, ή είκοσι δύο ή από οσοδήποτε άλλες σύμφωνα με τις πολλές διαιρέσεις που καθιερώθηκαν από δευτερεύουσες αναλύσεις, τότε η όλη φυσική σύσταση του ανθρώπινου όντος πρέπει να μας φανερώσει και ηχηρά να μας διακηρύξει, αυτόν το νόμο της τριάδας. Και αυτό διότι η φύση δεν αλλάζει τους νόμους της σύμφωνα με τα εκάστοτε επίπεδα και κάθε μέρος του ανθρώπινου όντος πρέπει να επαναλαμβάνει αυτόν το μεγαλειώδη Γενικό νόμο.

Τα τρία κέντρα του φυσικού σώματος και τα τρία ζεύγη μελών.

- *Κεφαλική περιοχή*
- *Θωρακική κοιλότητα*
- *Κοιλιακή χώρα*

χωρισμένα σε τριάδες

Πόσα τμήματα έχει το δάχτυλο του χεριού; Τρία: πρώτη φάλαγγα, μεσαία φάλαγγα και ακραία φάλαγγα. Στα Γαλλικά είναι *phalange*, *phalangine*, *phalangette*.

Πόσα τμήματα έχει το κοιλιακό άκρο μου; Τρία: πέλμα, κνήμη, μηρός.

Τέλος, πόσα μέρη διαθέτει το σώμα μου, εκτός από τα άκρα; Τρία: κοιλιά, στήθος, κεφάλι.

Και αυτά δεν είναι τεχνητοί διαχωρισμοί, διότι υπάρχουν ειδικά οστά ή πολύ συγκεκριμένα όργανα για κάθε μία από αυτές τις μεγάλες ενότητες. Αν, όμως ο αριθμός ΤΡΙΑ επαναλαμβάνεται απείρως στο φυσικό σώμα, τότε και οι άλλοι αριθμοί εμφανίζο-

νται. Έχουμε, έτσι, δύο φορές από πέντε δάχτυλα και επτά ανοίγματα στο κεφάλι. Δύο μάτια, δύο αυτιά, δύο ρουθούνια και ένα στόμα.

Αυτό μας δείχνει ότι δεν πρέπει να είμαστε δογματικοί ή σεχταριστές και ότι θα πρέπει να αναζητήσουμε το λόγο αυτών των επιπλέον αριθμών, με σκοπό να εξηγήσουμε στους εαυτούς μας ορισμένες πτυχές και υποδιαιρέσεις της μεγαλειώδους συστατικής Τριάδας. Για να αποφευχθεί κάθε ασάφεια, ας ζητήσουμε από το φυσικό σώμα το κλειδί για την εξαγωγή όλων των συμπερασμάτων μας. Είναι η αναλογία, η χαρακτηριστική μέθοδος του αποκρυφισμού, η οποία θα συμβάλει σημαντικά στην παραγωγή συμπερασμάτων [απαγωγή] και στην επαγωγή.

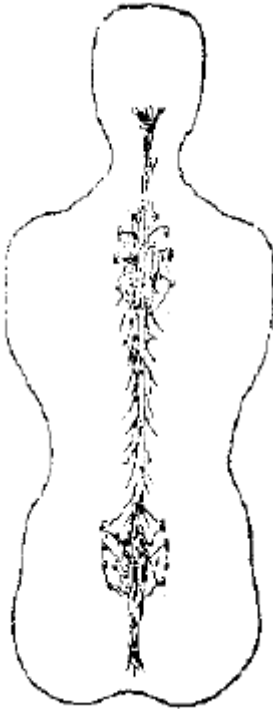
Το φυσικό σώμα – το αστρικό σώμα Ο άνθρωπος-ζώο και ο άνθρωπος-πνεύμα

Στην κοιλιά είναι προσαρτημένα τα κοιλιακά άκρα [μηρός, κνήμη, πέλμα]. Στο στήθος τα θωρακικά μέλη [βραχίονας, πήχης, χέρι]. Στο κεφάλι τα κεφαλικά μέρη [κατω γνάθος].

Κάθε ένα από αυτά τα κέντρα έχει μία καλά καθορισμένη φυσιολογική λειτουργία. Το στομάχι μετατρέπει τα τρόφιμα που έρχονται σε αυτό από έξω, σε ανθρώπινη ουσία ή χυλό. Το στήθος μετατρέπει το χυλό σε αίμα και το κεφάλι αποσπά από το αίμα τη νευρική δύναμη η οποία κινεί ολόκληρη την ανθρώπινη μηχανή. Επιπλέον, κάθε ένα από τα τρία κύρια μέρη αντιπροσωπεύεται στα άλλα δύο. Έτσι το στομάχι έχει αγγεία για το χυλό και λεμφικά αγγεία σε ολόκληρο το ανθρώπινο ον. Το στήθος στέλνει το αίμα που ενεργοποιείται από την αναπνοή, σε άλλα κέντρα επίσης. Και το κεφάλι, τέλος, διαμέσου των νευρικών του απολήξεων ενεργοποιεί όλα τα όργανα χωρίς εξαίρεση.

Αυτό που είναι παράξενο και ενδιαφέρον για μας είναι ότι όλο αυτό το οργανικό έργο του κοιλιακού, του θωρακικού και του κεφαλικού εργοστασίου γίνεται εξ'ολοκλήρου χωρίς την παρέμβαση της συνειδητότητας και της θέλησης του Ανθρώπινου όντος. Είναι ο Άνθρωπος-ζώο που εργάζεται μόνος του, και ο Άνθρωπος-

πνεύμα έχει τις δικές του λειτουργίες και όργανα που είναι διαφορετικά από τα προηγούμενα.

Τα τρία κύρια πλέγματα του συμπαθητικού νευρικού συστήματος

- *Αυχενικό πλέγμα*
- *Καρδιακό πλέγμα*
- *Ηλιακό πλέγμα*

Οργανικά κέντρα δράσης του αστρικού σώματος

Ο Άνθρωπος-ζώο ενεργοποιείται από ένα ειδικό νευρικό σύστημα, αυτό της φυσικής ή οργανικής ζωής, το οποίο είναι σχεδόν αποκλειστικά δομημένο από το συμπαθητικό νευρικό σύστημα, τα πλέγματά του και τις εξαρτήσεις του. Αυτό είναι που κάνει την καρδιά να χτυπάει, συστέλλει και διαστέλλει τις αρτηρίες μας και όλες τις φλέβες μας, ενεργοποιεί το συκώτι, το στομάχι, τα έντερα, ακόμη και τους πνεύμονες, ανεξάρτητα από το εάν ο Άνθρωπος-πνεύμα είναι ξύπνιος ή κοιμισμένος, αφού όλα τα όργανα λειτουργούν το ίδιο καλά τόσο στον ύπνο μας όσο και όταν είμαστε

ξύπνιοι. Και πάλι, είναι αυτό το νευρικό σύστημα που επισκευάζει και αντικαθιστά τα κατεστραμμένα κύτταρα, το οποίο μέσω των εμβρυϊκών κυτάρων και των λευκών αιμοσφαιρίων, διαλύει τα μικρόβια που έρχονται από το εξωτερικό περιβάλλον, θεραπεύει επιφανειακές δερματικές πληγές και τέλος, φροντίζει για το σύνολο της οργανικής τροφοδοσίας.

Ο Άνθρωπος-πνεύμα δεν έχει καμμία σχέση με όλα αυτά. Ποιος, τότε, κατευθύνει αυτό το ειδικό νευρικό σύστημα;

Διότι, όπως έχουμε αναφέρει ήδη, ένα σύστημα οργάνων αποτελεί μόνον την υποστήριξη για κάτι: τα όργανα υφίστανται [εκτελούν] τη λειτουργία, αλλά δεν την δημιουργούν, διότι τα κύτταρά τους πεθαίνουν όταν η λειτουργία αυτή έχει ολοκληρωθεί.

Στη δύναμη που κατευθύνει όλες τις εργασίες του σώματος έχουν αποδοθεί πολλά διαφορετικά ονόματα με το πέρασμα των αιώνων, γι' αυτό είναι γνωστή από απομνημονεύτων χρόνων. Οι Αιγύπτιοι τη χαρακτήρισαν ως «Kha» [ΦΩΤΕΙΝΟ ΣΩΜΑ], οι Πυθαγόρειοι ως «άρμα του πνεύματος», οι Λατίνοι ως «εμπνευσάουσα δύναμη» [anima], όπως έκανε και ο Απόστολος Παύλος. Οι Ερμητικοί Φιλόσοφοι αναφέρονται σε αυτήν με το όνομα «Πλαστικός διαμεσολαβητής» και «Συμπαντικός Ερμής». Ο Παράκελσος και η σχολή του, όπως και οι μαθητές του Louis Claude de Saint Martin του ονομαζόμενου Αγνώστου Φιλοσόφου την αποκαλούσαν «Αστρικό σώμα» επειδή αντλούσε τη δύναμή του από τη διαπλανητική ή αστρική υπόσταση. Οποιοδήποτε όνομα και εάν δίδεται πρέπει να γίνει κατανοητό ότι αυτή η Αρχή διαθέτει στον μας τα δικά της όργανα, το νευρικό της σύστημα, τις λειτουργίες της και ότι η ύπαρξή της είναι εξίσου βέβαιη τόσο για τον αποκρυφιστή όσο και για τον φυσιολόγο. Θα καλέσουμε αυτή την Αρχή «ΑΣΤΡΙΚΟ ΣΩΜΑ».

Είναι ο κρυφός εργάτης του ανθρώπινου όντος, είναι το άλογο του οργανισμού, του οποίου το φυσικό σώμα είναι η άμαξα και η συνειδητή ύπαρξη είναι ο αμαξάς.

*Τα φυσικά όργανα του Αστρι-
κού ανθρώπου.*

*Τα κύρια πλέγματα του συ-
μπαθητικού νευρικού συστή-
ματος και η έκταση της
δρστηριότητάς τους.
[μερικό σχήμα]*

Το άλογο είναι ισχυρότερο από τον αμαξά. Το άλογο είναι αυτό που σέρνει την άμαξα. Όμως ο αμαξάς, λιγότερο δυνατός αλλά ευφυέστερος, είναι που κατευθύνει το άλογο, και επομένως την άμαξα. Ομοίως το ανθρώπινο ον, ο Άνθρωπος-ζώο είναι δυνατότερος από το Πνεύμα και είναι αυτό που κινεί την ανθρώπινη μηχανή και όμως είναι ο Άνθρωπος-πνεύμα, που είναι λιγότερο ισχυρός αλλά περισσότερο ευφυής, που κατευθύνει στην εξωτερική ζωή τον Άνθρωπο-ζώο και συνεπώς, ολόκληρη την ανθρώπινη μηχανή.

Προκειμένου αυτό να γίνει πλήρως κατανοητό, ας επιστρέψουμε στη μελέτη του σώματος.

Το σώμα έχει τρία κέντρα: κοιλιά, στήθος, κεφάλι, αλλά με αυτή τη λέξη κεφάλι, εννοούμε το κρανίο και το περιεχόμενό του, δηλαδή το οριζόντιο μέρος των ανώτερων κέντρων. Μπροστά από το κρανίο, κατακόρυφα, τοποθετούνται μία σειρά οργάνων που αποτελούν το πρόσωπο και αυτά τα όργανα έχουν το χαρακτηριστικό ότι λειτουργούν μόνον, ως επί το πλείστον, όταν είμαστε ξύπνιοι, δηλαδή όταν ο Άνθρωπος-πνεύμα είναι σε δράση στο εξωτερικό περιβάλλον [που οι φιλόσοφοι αποκαλούν «μη-εαυτό»].

Το πρόσωπο, περίληψη των τριών κέντρων του ανθρώπου.

- *Στόμα=είσοδος στο στομάχι*
- *Μύτη=είσοδος στο στήθος*
- *Αυτιά=είσοδος στον εγκέφαλο*

Μόλις πέφτουμε σε ύπνο, τα μάτια κλείνουν, τα αυτιά παύουν την λειτουργία τους, το στόμα κλείνει, η αίσθηση της όσφρησης παύει και μόνον η αναπνοή προκαλεί την κίνηση των ρουθουνιών. Τα όργανα του προσώπου είναι επομένως μέρος του Ανθρώπου-πνεύματος κι όχι του Ανθρώπου-ζώου, και ο σκοπός καθενός από αυτά είναι να εγκαθιδρύσουν τον έλεγχο πάνω σε κάθε ένα από τα κέντρα του Ανθρώπου-ζώου.

Ο Άνθρωπος-ζώο και ο Άνθρωπος-πνεύμα.

Όλα τα μέρη που είναι με μαύρο υποδεικνύουν τον τομέα όπου μπορεί να δράσει η θέληση.

Όλα τα μέρη με άσπρο υποδεικνύουν τον τομέα της οργανικής ζωής, επάνω στην οποία η θέληση δεν έχει άμεση δύναμη. Είναι ο τομέας του Άνθρώπου-ζώου, της χαμηλότερης αστρικής ύπαρξης.

Κατά συνέπεια το στόμα [που έχει ένα ενιαίο άνοιγμα, επειδή το στομάχι είναι ενιαίο και όχι διπλό], είναι η είσοδος στο στομάχι έχοντας ένα πιστό φρουρό που είναι η γέυση, αρμόδιο για να επιτρέπει την είσοδο μόνον εκείνων των πραγμάτων που αρέσουν στον Άνθρωπο-πνεύμα.

Κατά συνέπεια όλα εκείνα που εισάγονται στο στομάχι εμφανίζονται στο στόμα και τα παραρτήματά του [επικαλυμμένη γλώσσα λόγω αναστάτωσης του στομαχιού, ξηρή γλώσσα που καίγεται εξαιτίας εντερικών φλεγμονών, ξηρά και αποχρωματισμένα χείλη λόγω περιτονίτιδας κλπ κλπ].

Τα ρουθούνια έχουν δύο ανοίγματα, διότι τα πνευμονικά όργανα είναι διπλά. Αυτά αποτελούν την είσοδο στο στήθος έχοντας ένα πιστό φρουρό, την αίσθηση της όσφρησης, η οποία είναι υ-

πεύθυνη για να προειδοποιεί τον Άνθρωπο-πνεύμα σχετικά με μέρη όπου η αναπνοή είναι επικίνδυνη για τον οργανισμό. Ο,τιδήποτε συμβαίνει στο στήθος εμφανίζεται μέχρι τα ρουθούνια ή τα παραρτήματά τους [κουρασμένα χαρακτηριστικά ενός καρδιακού ατόμου, κόκκινα μάγουλα από πνευμονία κλπ κλπ].

Τα αυτιά είναι η είσοδος στο κεφαλικό νευρικό σύστημα, και τα μάτια αφορούν κυρίως στον Άνθρωπο-πνεύμα. Έτσι, η συμφορηση και η αναιμία του εγκεφάλου εμφανίζονται στα αυτιά, ενώ η τρέλλα και τα ψυχικά προβλήματα εμφανίζονται στην κόρη του ματιού και στην έκφραση του προσώπου.

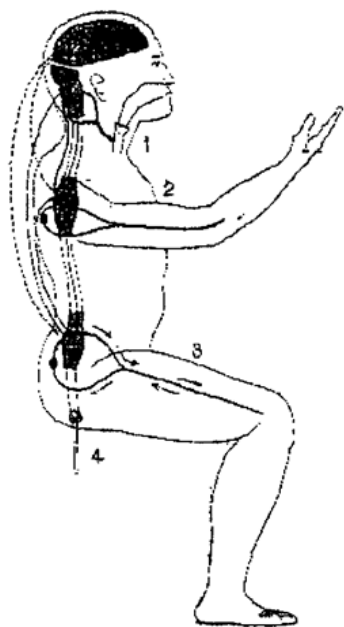
Ο Άνθρωπος-πνεύμα είναι πράγματι ο αμαξάς του οργανισμού. Μέσα από τη γέυση και το στόμα, ελέγχει την επιλογή της τροφής που πρόκειται να μετασχηματισθεί από το στομάχι και κατόπιν θα μεταβεί για να επιδιορθώσει την ουσία όλου του ανθρώπινου όντος.

Μέσα από την αίσθηση της όσφρησης, ο Άνθρωπος-πνεύμα ελέγχει την επιλογή ενός αναπνεύσιμου περιβάλλοντος και το ρυθμό της αναπνοής μέσω του πνευμονογαστρικού νεύρου και από εκεί [ελέγχει] την κατανομή της ζωής, της θερμότητας και της αντοχής σε ολόκληρο τον οργανισμό.

Τέλος, μέσω της έκφρασης του προσώπου και της ακοής του, ο Άνθρωπος-πνεύμα ελέγχει την είσοδο των αισθημάτων που έχουν ήδη φιλτραρισθεί από την αφή και από εκεί, την ανάπτυξη των ανώτερων ικανοτήτων του.

Ας μας επιτραπεί να τελειώσουμε αυτή τη μελέτη του σώματος λέγοντας ότι:

- το στομάχι είναι η έδρα, το αρχηγείο του φυσικού σώματος
- το στήθος είναι η έδρα του αστρικού σώματος και τέλος ότι
- το κεφάλι από τη μία πλευρά χρησιμεύει ως το κέντρο του διανοητικού μέρους του αστρικού σώματος, το οποίο θα ονομάσουμε ψυχικό ον και από την άλλη πλευρά χρησιμεύει ως το κέντρο του ίδιου του Ανθρώπου-πνεύματος.

**Τα τρία μυελικά εξογκώ-
ματα και η τριπλή δράση
τους:**

*Στο λάρυγγα
Στο βραχίονα
Στο πόδι*

*Μερικό διάγραμμα παρμένο
από το Psychologie Syn-
thetic*

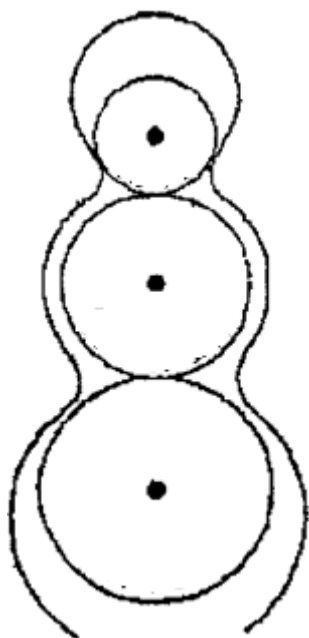
Ας εξετάσουμε τώρα τις σχέσεις μεταξύ αυτών των διαφόρων δυνάμεων [φυσικό σώμα, αστρικό σώμα, και πνεύμα].

Τα τρία ψυχικά κέντρα

Ο Πλάτων είχε προκαλέσει το γέλιο σε πολλούς φιλοσόφους με το να διατυπώσει ότι ο άνθρωπος έχει τρεις ψυχές. Τώρα έχοντας κάθε μία από τις αρχές να εκπροσωπούνται σε όλες τις άλλες [διότι η φύση δεν διαχωρίζει τις δημιουργίες της σε απομονωμένα τμήματα], προκύπτει ότι δεν υπάρχει λόγος ώστε κάθε κέντρο του ανθρώπου να μην έχει τη δική του διανοητική εκδήλωση, την περισσότερο ή λιγότερο συγκαλυμμένη έκταση του πνεύματός του, ακριβώς όπως αυτός ο άνθρωπος έχει χυλό, αίμα και νευρική δύναμη.

Η ανατομία μας υποδεικνύει το γεγονός αυτό, δείχνοντάς μας ότι ο νωτιαίος μυελός διογκώνεται προς τα έξω στα τρία κύρια κέντρα, με μία επιπλέον διογκωση για την αναπαραγωγή. Αλλά

εκεί όπου αυτό το γεγονός γίνεται ακόμη πιο σαφές είναι όταν βλέπουμε ότι το συμπαθητικό νευρικό σύστημα, το οποίο είναι το πραγματικό υποστήριγμα του αστρικού σώματος, έχει επίσης τρία μεγάλα πλέγματα: ένα αυχενικό για το κεφαλικό κέντρο, ένα άλλα καρδιακό για το στήθος και τέλος ένα κοιλιακό [ή ηλιακό] για το στομάχι με ένα εξάρτημα για την αναπαραγωγή.

Ιδέα

Συναίσθημα

Αίσθημα

***Ψυχολογική προσαρμογή
των τριών αρχών***

Αν αφήσουμε την φυσική περιοχή να κατευθύνει τον εαυτό μας στις παρατηρήσεις, όχι αυτές των φιλοσόφων, αλλά αυτές του «Κυρίου οποιουδήποτε», θα διαπιστώσουμε ότι όταν μία μεγάλη θλίψη, μία μεγάλη χρά ή ένα μέρος μιας απόσπενης είδησης έρχεται σε μας, δεν είναι στο κεφάλι, αλλά πράγματι στο στήθος και στην καρδιά που δεχόμαστε το πλήγμα, για να μιλήσουμε όπως κάνουν οι [κοινοί] άνθρωποι. Αυτή είναι η συνηθισμένη αντίδρα-

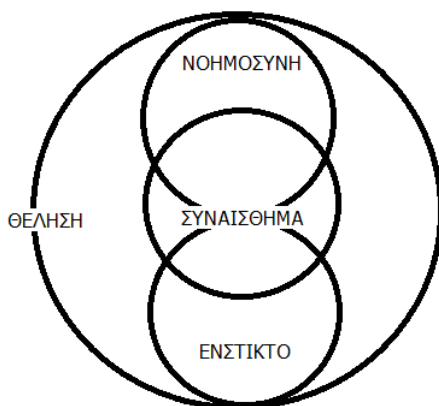
ση της νοημοσύνης του εν λόγω κέντρου. Όταν παρά το θάρρος που επιτάσσεται από το πνεύμα, μία φυσική αντίδραση συμβαίνει, είτε κατά το χρόνο μιάς εξέτασης ή στο πεδίο της μάχης, δεν είναι στο κεφάλι, αλλά στο κοιλιακό κέντρο που εμφανίζεται το αίσθημα, με συνέπειες καλά γνωστές στους άτυχους στρατιώτες. Για άλλη μία φορά οι υπεκφυγές των φιλοσόφων θα πρέπει να θεωρηθούν ότι αποτελούν λάθος. Έτσι οδηγούμαστε στο να αντιληφθούμε ότι ο Πλάτων είχε δίκιο στην αναφορά του σχετικά με τη διδασκαλία των Αιγυπτιακών Ναών, και ότι όπως ακριβώς το σώμα έχει τρία κέντρα, έτσι και τρεις τύποι νοητικών εκδηλώσεων, δηλώνουν αυτές τις τρεις αρχές.

Έτσι, το φυσικό κέντρο θα εκδηλώσει το ένστικτο με το αίσθημα ως ένα μέσο αντίδρασης και η ευχαρίστηση ή ο πόνος, θα είναι τα αποτελέσματα από την παραγόμενη κίνηση.

	εκδηλούμενο	μέσο αντίδρασης	παραγόμενο	αποτελέσματα
ψυχικό ον	ιδέα	νοημοσύνη	στοχασμός	αλήθεια/σφάλμα
αστρικό κέντρο	διαίσθηση	συναίσθημα	συγκίνηση	αγάπη/μίσος
φυσικό κέντρο	αίσθημα	ένστικτο	κίνηση	ευχαρίστηση/πόνος

Το αστρικό κέντρο θα εκδηλώσει τη διαίσθηση με τα συναίσθημα ως ένα μέσο αντίδρασης και η αγάπη ή το μίσος, θα είναι τα αποτελέσματα από την παραγόμενη κίνηση.

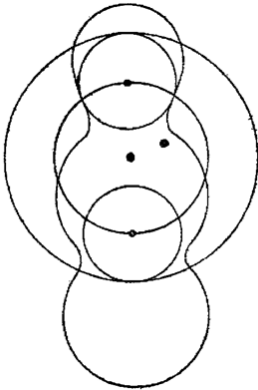
Το ψυχικό κέντρο θα εκδηλώσει την ιδέα με τη νοημοσύνη ως ένα μέσο αντίδρασης και η αλήθεια ή το σφάλμα, θα είναι τα αποτελέσματα του παραγόμενου στοχασμού.

Θέληση: Νοημοσύνη – Συναίσθημα – Ένστικτο

Έτσι, ο κόσμος των ενστίκτων, των παθών και των νοητικών παρορμήσεων, που χαρακτηρίζονται: ο πρώτος από το κρασί, ο δεύτερος από τις γυναίκες και ο τρίτος από τα τυχερά παιχνίδια, θα προσβάλλουν το πνεύμα που τους κυβερνά και τους ελέγχει όλους [ή δύναται να τους ελέγξει], όπως ακριβώς το στόμα ελέγχει το στομάχι και τα ρουθούνια τους πνεύμονες, στο φυσικό σώμα. Το πνεύμα, δια της θελήσεως που εξυπηρετείται από τη νευρική δύναμη, μπορεί να εναντιωθεί στις παρορμήσεις της νοημοσύνης του σώματος – που προσπαθεί να αποκοιμηθεί με τη χρήση αλκοόλ, μπορεί να εναντιωθεί σε εκείνες του αστρικού – που προσπαθεί να εκμηδενίσει τον εαυτό του με το πάθος και τελικά σε εκείνες του ψυχικού ή ανώτερου αστρικού όντος – που προ-

σπαθεί να χάσει τον εαυτό του στις συγκινήσεις των τυχερών παιχνιδιών.

Οι τρεις κύκλοι της παρόρμησης και ο εξισορροπητικός κύκλος της θέλησης

Για να επιτευχθεί, όμως, ο έλεγχος αυτός, θα πρέπει να εξοικειωθούν τα όργανα, τα οποία υπηρετούν το πνεύμα, ώστε να λειτουργούν σαν ρυθμιστές και ηγέτες και να μην επιτρέψουμε να αποκοιμηθούν ή να σκουριάσουν εξ' αιτίας της αδράνειάς τους.

Αυτός είναι ο λόγος που οι στρατιωτικές σχολές που επιδιώκουν να εξαγνίσουν τα κέντρα του πάθους, οι εκκλησιαστικές σχολές που επιδιώκουν να εξαγνίσουν τη φυσική ύπαρξη και οι σχολές μαγείας που τείνουν να αναπτύξουν τη θέληση, όλες διαθέτουν τις κατάλληλες ασκήσεις και την κατάλληλη εκπαίδευση με τον εξής κοινό στόχο – να συντρίψουν τις κατώτερες αντιδράσεις θέτοντας σε δράση τις άνωθεν δυνάμεις.

Η εκπαίδευση αυτή είναι αναγκαία, αλλά υπάρχει μία κρυφή παγίδα: αυτή που μπορεί να κάνει τον άνθρωπο να ξεχάσει ότι είναι μόνον ένα αδύναμο ον και να νομίζει ότι είναι κάτι πολύ σημαντικό και σχεδόν ένας Θεός [πράγμα που συμβαίνει], όταν όλη η ισχυρή του θέληση, αφήνοντας τον κύριο τομέα της, δίδει εντολές όχι μόνον στα δικά του όργανα [του ανθρώπου], αλλά επίσης και στις ορατές και αόρατες δυνάμεις της φύσης.

Ακριβώς όπως, θα ήταν άξια για γέλια τόσος η φωτιά που παράγεται από το φλεγόμενο κούτσουρο στο τζάκι και ισχυρίζεται ότι δεν δημιουργείται από την ύλη του δένδρου, αλλά είναι ήλιος

που έχει δεσμευθεί από την ύλη και επιστρέφει στο κέντρο του, όσο και το δένδρο που ισχυρίζεται ότι δημιούργησε τον ήλιο, έτσι και οι δυνάμεις που παράγονται από τον άνθρωπο είναι, σε τελική ανάλυση, μόνον τα προϊόντα της διάθλασης που έχουν έλθει από το θεϊκό πεδίο.

Για το λόγο αυτόν, οι παλαιοί Αλχημιστές είχαν τοποθετήσει ένα Προσευκτήριο δίπλα σε κάθε Εργαστήριο, για να δείξουν ότι η Προσευχή είναι πάντα η φυσική συνέπεια της μαγείας και ότι η ταπεινότητα είναι το αναγκαίο διορθωτικό μέσο για κάθε πνευματική ανάπτυξη.

Οι προηγούμενες θεωρήσεις, έχουν υπαινηχθεί το λόγο ύπαρξης της παραμονής μας στη Γη. Θα προσπαθήσουμε να εξηγήσουμε λίγο αυτό το σημαντικό πρόβλημα εξετάζοντας μερικά σημεία σχετικά με το αόρατο μέρος του ανθρώπου, ή τις αύρες που παράγονται από τις σωματικές, ηθικές ή πνευματικές δράσεις του.

Οι αύρες του ανθρώπινου σώματος Η καταγραφή των ιδεών στο όρατο πεδίο

Μία σειρά από πολύ περίεργα πειράματα που πραγματοποιήθηκαν αρχικά από έναν Αμερικανό επιστήμονα ονόματι Buchanan έχουν δείξει ότι κάθε αντικείμενο μπορεί να μιλήσει για κάποια από τα γεγονότα στα οποία έχει παρευρεθεί. Η επιστήμη η οποία προέρχεται από την πρακτική αυτή ονομάζεται Ψυχομετρία ή Μέτρηση ή Περιγραφή μέσω της ψυχής, διότι συνίσταται στην τοποθέτηση ενός αντικειμένου που πρόκειται να μελετηθεί, στο μέτωπο ενός ανθρώπου που είναι εκπαιδευμένος για το σκοπό αυτό. Η ψυχή τότε βλέπει άμεσα μία σειρά από εικόνες που σχετίζονται με τα πιο σημαντικά γεγονότα στα οποία το αντικείμενο είχε εμπλακεί.

Ας πάρουμε ένα παράδειγμα για να είμαστε περισσότερο κατανοητοί. Μία μέρα σε μία συνάντηση κατά την οποία ήταν παρόντες πολλοί μορφωμένοι και επιστήμονες, είχα φέρει έναν από τους φίλους μας, ο οποίος είχε αναπτύξει την ικανότητα της ψυχομετρίας στον εαυτόν του, ένας από τους παρόντες μου έδωσε ένα παλαιό ρολόι που φορούσε για να το μελετήσει. Ο φίλος μου

είδε: 1. Ένα δικαστήριο [του τύπου Λουδοβίκου 14^{ου}], ευγενείς και μονομαχίες. 2. Μία σκηνή της Γαλλικής επανάστασης στην οποία μία ηλικιωμένη κυρία βάδισε επάνω στο ικρίωμα και αποκεφαλίσθηκε στη γκιλοτίνα. 3. Τη σκηνή μίας χειρουργικής επέμβασης σε ένα σύγχρονο νοσοκομείο.

*Η φυσική Αρχή
Κέντρο = κοιλιά
Απόρροια στο στήθος και το κεφάλι*

Το πρόσωπο που είχε δώσει το ρολοί ήταν έκπληκτο. Αυτό το ρολοί ανήκε σε έναν από τους προγόνους του που είχε σκοτωθεί σε μία μονομαχία την εποχή του Λουδοβίκου του 14^{ου}. Ανήκε επίσης σε ένα πρόγονο που αποκεφαλίσθηκε στην γκιλοτίνα την εποχή της επανάστασης και κατόπιν φυλάχθηκε σε κατάλληλο μέρος από το οποίο εξήλθε σε φθαρμένη κατάσταση την ημέρα που η σύζυγος του παρόντος ατόμου υποβλήθηκε σε εγχείρηση.

*Η αστρική Αρχή
Κέντρο = στήθος
Απόρροια στην κοιλιά και το κεφάλι*

Αναφέρω ένα προσωπικό γεγονός για τη Ψυχομετρία παρόλο που εκατοντάδες από αυτά μπορούν να βρεθούν σε ειδικά βιβλία.

Αυτό που γίνεται φανερό από όλα αυτά τα φαινόμενα είναι ότι κάθε αντικείμενο μπορεί να φέρει την ιστορία του αόρατα καταγεγραμμένη γύρα από αυτό.

*Η πνευματική Αρχή
Κέντρο = κεφάλι
Απόρροια στο στήθος και την
κοιλιά*

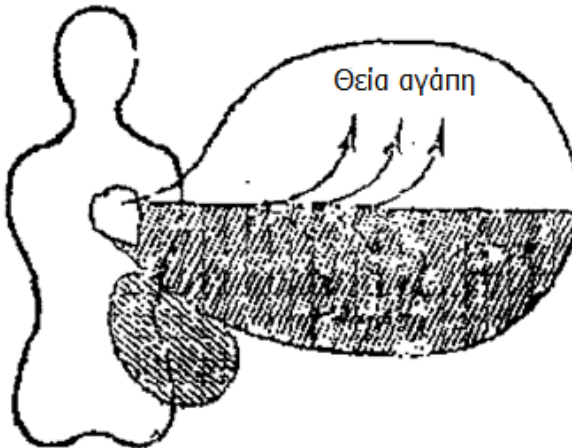
Σε αυτή την ακτινοβολία είναι χαραγμένες, με τη μορφή εικόνων, οι πιο σημαντικές από τις σκέψεις και τις πράξεις μας. Αυτή η ακτινοβολία, σύμφωνα με την παράδοση, ονομάζεται «αύρα» και υπάρχει μία αύρα για κάθε Αρχή. Υπάρχει επομένως μία ακτινοβολία ή αύρα του φυσικού σώματος η οποία είναι ελάχιστα ανεπτυγμένη, μία ακτινοβολία ή αύρα του αστρικού σώματος και τέλος μία ακτινοβολία ή αύρα του πνεύματος. Αυτή η τελευταία αύρα ήταν γνωστή στις θρησκευτικές παραδόσεις και η οποία περιβάλλει τις κεφαλές των αγίων και των θεοτήτων με *άλω* [φωτοστέφανα], που την συμβολίζει.

Σε αυτή την ακτινοβολία οφείλουν την εξήγησή τους πολλά φαινόμενα που φαίνονται περίεργα, όπως η ξαφνική συμπάθεια ή

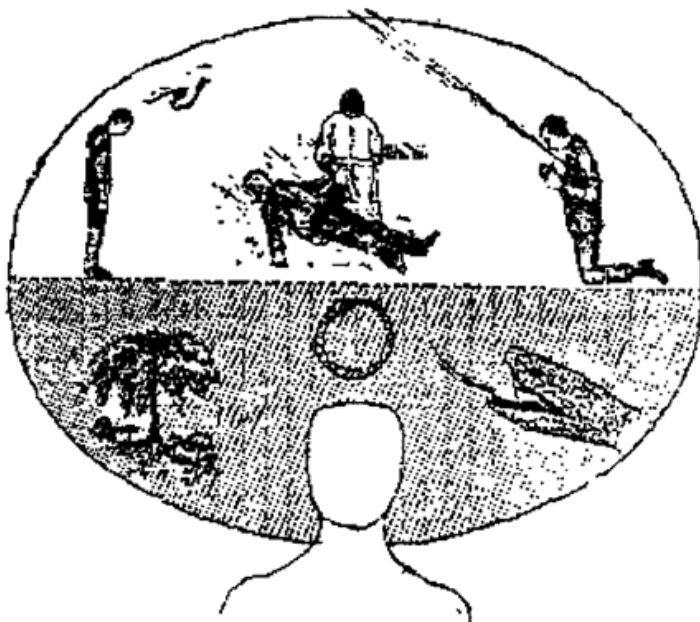
αντιπάθεια κατά την πρώτη συνάντηση ενός προσώπου, είτε οι διαισθήσεις ή οι προβλέψεις, που χαρακτηρίζονται ότι είναι ασυνείδητες κλπ κλπ.

Ο εκπαιδευμένος αποκρυφιστής, που είναι αυτός που έχει αναπτύξει τις ικανότητές του για την αντίληψη του αοράτου, γνωρίζει εκ πρώτης όψεως για την πραγματική αξία ενός ανθρώπου, όχι μόνον από τα ρούχα του ή από την εξωτερική του εμφάνιση αλλά από την αόρατη ακτινοβολία του.

Ο άνθρωπος που θεωρεί τον εαυτόν του καλό ή ισχυρό, ή ανώτερο από τους άλλους ανθρώπους, εκείνος που αδιάκοπα δικάζει και επικρίνει τους άλλους, εκείνος που πιστεύει ότι αποφεύγει τη δυστυχία με την απομόνωση, αντί να την μοιράζεται με τους συνανθρώπους του, όλοι αυτοί οι άνθρωποι γεμίζουν την αόρατη ατμόσφαιρά τους με άσχημες εικόνες τις οποίες ένας μάντης, ακόμη και ένας τοπικός υπνοβάτης, θα δει τέλεια.

Η αστρική αύρα = γεμάτη με τα συναισθήματα

Διάγραμμα της πνευματικής αύρας

*Οι εικόνες καλών πράξεων είναι το λευκό μέρος.
Οι απεικονίσεις κακών πράξεων είναι στο μαύρο.
Στα αριστερά του λευκού μέρους, η ταπείνωση
Στο κέντρο η φιλανθρωπία
Στα δεξιά η προσευχή*

*Στα δεξιά του μαύρου μέρους η συκοφαντία
Στο κέντρο η έπαρση [όφισ]
Στα αριστερά η τεμπελιά*

Από την άλλη πλευρά, οι καλές πράξεις, η βεβαιότητα ότι κάποιος δεν είναι καλύτερος από τους άλλους και ότι μόνον οι συνθήκες σας έχουν επιτρέψει να μην κάνετε λάθη, για τα οποία άλλοι έχουν κατηγορηθεί ότι διέπραξαν, οι ταπεινώσεις στις οποίες ελεύθερα συναινείτε και υποφέρετε χωρίς αδυναμία, η άσκηση

της αληθινής φιλανθρωπίας, όχι μόνον στο υλικό επίπεδο αλλά πάνω απ'όλα στο ηθικό, όλα αυτά γεμίζουν την αόρατη ατμόσφαιρα με όμορφες και ευχάριστες απεικονίσεις, με φωτεινές εικόνες οι οποίες στους κύκλους των μνημένων ονομάζονται «clichés», στερεότυπα ή αποτυπώματα.

Αντικείμενα, άτομα, έθνη, άστρα, όλα τους έχουν τα καλά ή άσχημα τους clichés, στη μελέτη των οποίων ήταν αφιερωμένα τα Κολέγια των Προφητών.

Μπορεί από αυτά να διαφανεί ότι η σύσταση του ανθρώπου αποτελεί το κλειδί για πολλά μυστήρια. Η συγκεκριμένη μελέτη του ανθρώπινου σώματος θα μας δείξει ότι η Αρχή αυτή μπορεί να προέλθει από το ανθρώπινο ον, να ενεργήσει και να εμφανισθεί σε μία απόσταση, να επηρεάσει όντα για καλό ή για κακό, εξηγώντας με τον τρόπο αυτόν τα περισσότερα από τα φαινόμενα του μαγνητισμού, του πνευματισμού και της μαγείας. Η μελέτη αυτού του είδους απαιτεί επιπρόσθετη εργασία που θα συμπληρώσει το παρόν πόνημα.

Για να ολοκληρώσουμε, ας μας επιτραπεί να σημειώσουμε ότι το ανθρώπινο ον δεν αποτελείται μόνον από ένα [φυσικό] σώμα, ή μόνον από ένα [φυσικό] σώμα και ένα αθάνατο πνεύμα, αλλά ότι κατ'εικόνα της δημιουργικής Τριάδας αποτελείται:

- από ένα [φυσικό] σώμα
- ένα αστρικό σώμα και
- ένα αθάνατο πνεύμα

ή για να το θέσουμε σύμφωνα με τον Απόστολο Παύλο από

- ένα σώμα
- μία ψυχή
- ένα πνεύμα

Αυτή είναι η πραγματική και φυσική ταξινόμηση που αντιστοιχεί στη διαίρεση του σώματος, σε εκείνη των άκρων, σε εκείνη του συνόλου της φύσης, και στο κλειδί για τη σύσταση του αν-

θρώπινου όντος όπως δίδεται από τις τρεις μεμβράνες του εμβρύου.

**Ταξινόμηση των διαφόρων αρχών
Ταξινόμηση με 9, 7 και 5 στοιχεία**

κεφάλι νεύρα	πνεύμα	ψυχικό ον νοητική ζωή
στήθος αίμα	συναίσθημα	οργανική ζωή
στομάχι λέμφος	ένστικτο	κυτταρική ζωή

Ξεκινώντας από αυτή τη φυσική ταξινόμηση, μπορεί κανείς να αναλύσει τον άνθρωπο ακόμα πιο βαθειά σημειώνοντας ότι κάθε Αρχή, η ίδια διαθέτει τρεις προσαρμογές.

Έτσι το φυσικό σώμα προσαρμόζεται σε τρεις ενότητες για να υποστηρίξει τις άλλες Αρχές [στομάχι για την υποστήριξη του φυσικού σώματος, θώρακας για την υποστήριξη του αστρικού σώματος και το κεφάλι για την υποστήριξη του πνεύματος].

Το αστρικό σώμα, επίσης, εκδηλώνεται σε τρεις μορφές ανάλογα με το εάν είναι σε σχέση με το φυσικό σώμα, το δικό του κέντρο ή το πνεύμα.

Τέλος, το πνεύμα επικεντρώνεται σε τρεις πτυχές ανάλογα με το εάν πνευματοποιεί το φυσικό σώμα, το αστρικό σώμα ή εάν ενεργεί στο δικό του κέντρο.

	μεσόδερμα	ενδόδερμα γονιμοποιημένο ωάριο εκτόδερμα	
κεφάλι εκτόδερμα	νεύρα	εγκέφαλος	νευρικό ρευστό
στήθος μεσόδερμα	αγγεία	καρδιά	αίμα
στομάχι ενδόδερμα	έντερα	στομάχι	λέμφος

Όργανα αναπαραγωγής

	Δημιουργική Αρχή Θεός	
κεφάλι	πνεύμα	ψυχικό ον
στήθος	συναίσθημα	οργανική ζωή
στομάχι	ένστικτο	κυτταρική ζωή
	Γένεση	
	Αντανάκλαση της δημιουργικής Αρχής στην ύλη	

Για λόγους σαφήνειας θα χρησιμοποιήσουμε γενικούς όρους και θα αποφύγουμε όλη την τεχνική ορολογία.

Με τον τρόπο αυτόν θα δυναμιτίσουμε πολλούς από τους μύθους που έχουν ειπωθεί σε αρχαίους, σε μελέτες αυτού του είδους.

Οι τρεις συστατικές αρχές στον άνθρωπο είναι: η φυσική Αρχή, η αστρική Αρχή, η πνευματική Αρχή.

Θα αναφερόμαστε σε αυτές ως: ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΡΙΚΟ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ. Αυτές οι αρχές συνδέονται η μία με την άλλη. Μία μοναδική λέξη απαιτείται [στην περίπτωση αυτή], η οποία είναι η λέξη **ΕΝΩΣΗ**.

Έτσι, εφαρμόζοντας στη μελέτη μας τη διάταξη των Ταρώ και των Σεφировθ, που μόνον η Δυτική Παράδοση δίδει:

Για το φυσικό:

Φυσικό κέντρο

Ένωση φυσικού και αστρικού

Ένωση φυσικού και πνευματικού

Για το αστρικό:

Ένωση αστρικού και φυσικού

Αστρικό κέντρο

Ένωση αστρικού και πνευματικού

Για το πνευματικό:

Ένωση πνευματικού και φυσικού

Ένωση πνευματικού και αστρικού

Πνευματικό κέντρο

Αυτό μας δίδει εννέα υποδιαίρεσεις ή εννέα στοιχεία, από τα οποία τα τρία αποτελούν τις αρχέγονες αρχές και τα έξι είναι παραγόμενα στοιχεία. Θα θέλατε να ονομάσουμε αυτά τα στοιχεία; Ας παραμείνουμε δυτικοί, πράγμα που σημαίνει σαφείς και μεθοδικοί.

Ας ζητήσουμε από την Καμπαλά και τα Ταρώ τα άκαμπτα ηθικά πρότυπά τους και όλα αυτά τα στοιχεία θα ονομασθούν ξεκάθαρα.

Για το σκοπό αυτόν ας ρίξουμε μια ματιά στον παρακάτω πίνακα ο οποίος συνοψίζει αυτό που μόλις ειπώθηκε. Οι οριζόντιες στήλες υποδεικνύουν τις τροπικότητες μίας συγκεκριμένης Αρχής και οι κάθετες τις αντιπροσωπεύσεις της μίας Αρχής στις υπόλοιπες.

ένωση πνευματικού και φυσικού	ένωση πνευματικού και αστρικού	πνευματικό κέντρο
ένωση αστρικού και φυσικού	αστρικό κέντρο	ένωση αστρικού και πνευματικού
φυσικό κέντρο	ένωση φυσικού και αστρικού	ένωση φυσικού και πνευματικού

Η πρώτη κάθετη στήλη θα είναι αυτή των ΣΩΜΑΤΩΝ. Η δεύτερη κάθετη στήλη θα είναι αυτή των ΨΥΧΩΝ. Η Τρίτη κάθετη θα είναι αυτή των ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ.

Έτσι, θα έχουμε:

Το φυσικό κέντρο ή ΦΥΣΙΚΟ ΣΩΜΑ.

Την ένωση του αστρικού και του φυσικού ή αλλιώς το αστρικό σώμα [σωματικό μέρος του αστρικού], και την ένωση του πνευματικού και του φυσικού ή αλλιώς το πνευματικό σώμα.

Αυτό είναι το «πνευματικό σώμα» του Απόστολου Παύλου, «η άμαξα της Ψυχής/Πνεύματος» του Πυθαγόρα, το στοιχείο αυτό που είναι τόσο δύσκολο να καταλάβει κάποιος αν δεν μελετήσει την καταγωγή του.

Ας εξετάσουμε τις ψυχές.

Η ένωση του φυσικού και του αστρικού θα είναι η φυσική ψυχή [ή το φυσικό μέρος της ψυχής].

Το αστρικό κέντρο θα αποτελέσει την αστρική ψυχή ή το πραγματικό κέντρο της «ανιμικής» ψυχής.

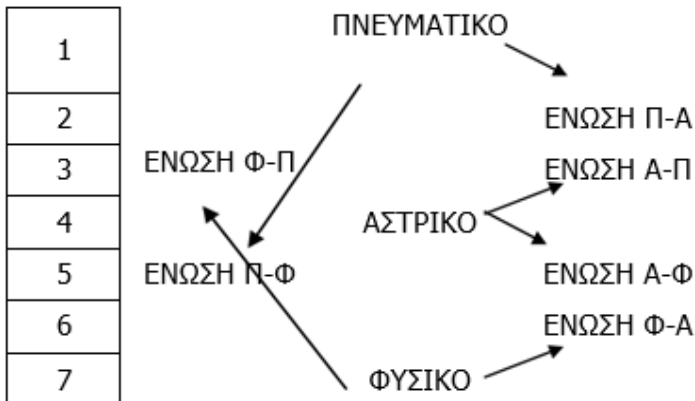
Το «φυσικό πνεύμα» [η ένωση του φυσικού και του πνευματικού], το «ανιμικό πνεύμα» [κέντρο της πνευματικοποίησης της

ψυχής] και το «πνευματικό πνεύμα» [το προσωπικό κέντρο του πνεύματος] ορίζονται με παρόμοιο τρόπο.

Αν λάβουμε υπόψη μας τα συστατικά στοιχεία του ανθρώπινου όντος, θα δούμε ότι κάθε μία από τις Κύριες Αρχές λειτουργεί σαν ηλεκτρικό ρεύμα το οποίο, όταν συναντάται με άλλο ηλεκτρικό ρεύμα, παράγει έναν σπινθήρα. Αυτοί οι σπινθήρες έχουν λανθασμένα θεωρηθεί ότι αποτελούν την Αρχή, για το λόγο ότι συνήθως διαρκούν απλά, λίγο περισσότερο σε σχέση με την επίγεια ζωή.

Ειπλέον, τα στοιχεία της ένωσης συχνά συγχέονται, έτσι ώστε τόσο η ένωση του φυσικού με το αστρικό, όσο και αυτή του αστρικού με το φυσικό, για παράδειγμα, να θεωρείται ότι αποτελούν ένα μόνο στοιχείο αντί για δύο. Για το λόγο αυτόν, επομένως, το ανθρώπινο ον εμφανίζεται άλλοτε να αποτελείται από επτά στοιχεία, όπως διδάσκουν ορισμένες Βουδιστικές αιρέσεις και άλλοτε από πέντε στοιχεία, όπως ισχυρίζονται διάφορες Βραχμανικές σχολές.

Ο ακόλουθος πίνακας καθιστά δυνατή την ένωση αυτών των υποδιαιρέσεων σε ένα ενιαίο σύνολο:

Όμως, κανένας αποκρυφιστής, που ανήκει σε σοβαρή Μυητική γραμμή δεν θα αφήσει να περάσει χωρίς διαμαρτυρία, η αναπόδεικτη δήλωση ότι το επταδικό σύστημα είναι το μόνο κλειδί για

τη σύσταση του ανθρώπου, εφόσον αυτό έρχεται εντελώς σε αντίθεση με την ανατομία, τη φυσιολογία και την πλέον στοιχειώδη παρατήρηση.

Η επταδικότητα είναι, σε γενικές γραμμές, το σημείο της πλήρους ανάπτυξης ενός συστήματος του οποίου η βάση είναι η τριαδικότητα και όλα καθίστανται συγκεχυμένα, ασαφή και ακατανόητα όταν κάποιος δεν συνεχίζει με τη σημαντική μελέτη της δημιουργικής τριαδικότητας.

Αυτός είναι ο μόνος τρόπος θεώρησης που λαμβάνεται από τον Jakob Böhme, τον Διδάσκαλο των Χριστιανών Θεοσόφων, και που αποτελεί τη μέθοδο όλων εκείνων που προτιμούν την τάξη και τη λογική, όσον αφορά διδασκαλίες οι οποίες στερούνται μεθόδου και είναι αδύνατο να εκφραστούν με σαφήνεια.

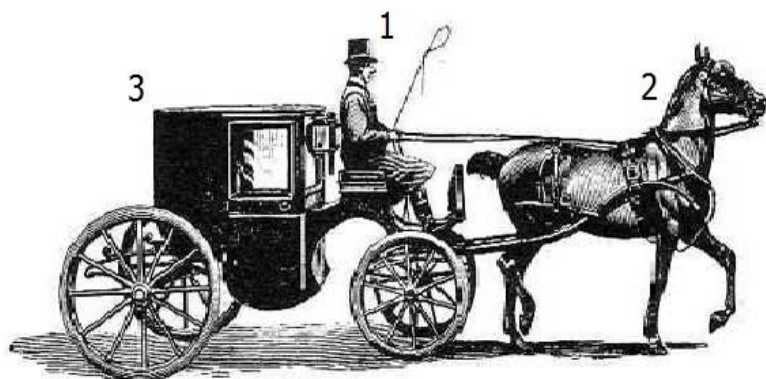
Και τώρα εμείς, με τη σειρά μας, πέφτουμε στη σύγχυση. Για αυτόν το λόγο πολλοί αναγνώστες θα βρουν αυτό το τελευταίο μέρος της μελέτης μας μαλλον άχαρο. Μόνον αργότερα θα καταλάβουν τη πλήρη σημασία του.

Για να προσπαθήσουμε να εξηγήσουμε με ποιό τρόπο όλοι αυτοί οι όροι βγαίνουν από το τρία στο εννέα και κατόπιν από το εννέα στο επτά, θα θεωρήσουμε ένα πολύ κοινό παράδειγμα, αυτό της άμαξας, του αλόγου και του αμαζά, και μετά από αυτή την παράσταση, θα συνειδητοποιήσουμε τον τρόπο με τον οποίο μπορεί κανείς να μελετήσει τα συστατικά στοιχεία του ανθρώπου ενώ ο ίδιος είναι ζωντανός.

Κάποια άλλη εργασία θα μας διδάξει τι γίνεται σε όλα τα στοιχεία αυτά, μετά το θάνατο.

Το σύνολο του οχήματος της άμαξας αποτελείται από τρία συστατικά στοιχεία:

1. έναν αμαζά
2. ένα άλογο
3. μία άμαξα

Η παθητική, κινούμενη άμαξα είναι η απεικόνιση του φυσικού σώματος. Το άλογο, ο παθητικός κινητήρας είναι η απεικόνιση του αστρικού σώματος και ο ενεργητικός οδηγός, ο αμαξιάς είναι η απεικόνιση του πνεύματος.

Όμως, ο αμαξιάς με τη σειρά του αποτελείται από τρία μέρη. Κεφάλι, χέρια, σώμα. Το άλογο επίσης αποτελείται από τρία μέρη. Κεφάλι, σώμα, πόδια.

Η άμαξα επίσης αποτελείται από τρία μέρη. Κάθισμα, σώμα άμαξας, τροχούς. Προκύπτουν έτσι εννέα αρχές που υφίστανται όταν η άμαξα είναι στο υπόστεγο, το άλογο στο στάβλο και ο αμαξιάς στο δωμάτιό του.

Ας τοποθετήσουμε μαζί αυτά τα τρία στοιχεία για να δούμε τι γίνεται: Οι βραχίονες του αμαξιά ενώνονται με το κεφάλι του αλόγου ώστε να αποτελέσουν, μέσω των γκεμιών, το σύστημα οδήγησης του οχήματος της άμαξας.

Από την άλλη πλευρά το σώμα του αλόγου ενώνεται με το κύριο σώμα της άμαξας μέσω των αξόνων, ώστε να αποτελέσει το μηχανοκίνητο σύστημα του οχήματος της άμαξας

Υπάρχουν εννέα στοιχεία, που μειώνονται σε επτά ως εξής:

η υποσκευή δεν αποτελείται από:		η υποσκευή αποτελείται από:		
αμαξιάς	κεφάλι του αμαξιά	9	κεφάλι του αμαξιά	7
	βραχιόνες του αμαξιά	8	σώμα του αμαξιά ΓΚΕΜΑ -Σύστημα οδήγησης	6
	σώμα του αμαξιά	7		
άλογο	κεφάλι του αλόγου	6	σημείο ένωσης των χεριών του αμαξιά και του κεφαλιού του αλόγου	5
	σώμα του αλόγου	5		
	πόδια του αλόγου	4	πόδια του αλόγου ΑΞΟΝΕΣ	4
άμαξια	κάθισμα της άμαξιας	3		
	σώμα της άμαξιας	2		
	τροχοί της άμαξιας	1	τροχοί της άμαξιας	1

Έχουμε ήδη αναφέρει ότι οι περισσότερες συζητήσεις προέκυψαν από τα διαφορετικά ονόματα που αποδόθηκαν στην ίδια Αρχή, από διαφορετικούς φιλοσόφους ή διαφορετικές σχολές. Δεδομένου ότι αυτή η σύντομη σύνοψη της ανθρώπινης σύστασης απευθύνεται κυρίως σε αρχάριους στις απόκρυφες μελέτες, πιστεύουμε ότι τους βοηθάμε συνοψίζοντας σε έναν Πίνακα, τα διάφορα ονόματα που αποδίδονται σε κάθε Αρχή από διάφορους συγγραφείς κατά καιρούς, όπως επίσης και από διάφορες Παραδόσεις.

Αυτός ο πίνακας είναι πολύ ελλιπής. Ο μοναδικός του στόχος πάνω απ' όλα είναι να δείξει στο σπουδαστή πώς να ψάξει να δει, πού τοποθετείται μία Αρχή στην περίπτωση που αυτή αναφέρεται από κάποιο συγγραφέα.

Τέλος, ο σπουδαστής πρέπει, επίσης, να συνηθίσει να αναγάγει πίσω στην τριαδικότητα, δηλαδή σε τρεις όρους, τις απαριθμήσεις των 5,7 ή 9 Αρχών που μπορεί να συναντήσει.

Τέλος, δεν πρέπει να ξεχνά κανείς ότι η Ενδιάμεση Αρχή, που είναι διπλή σε δράση, έχει συχνά δύο ονόματα.

**Οι τρεις Αρχές του ανθρώπου.
Πίνακας αντιστοιχιών των ονομάτων σε διάφορες σχολές ή
παραδόσεις**

	κατώτερη υλική Αρχή	ενδιάμεση Αρχή	υψηλότερη Αρχή
σύγχρονος αποκρυφισμός	σώμα	ψυχή	πνεύμα
σύγχρονος αποκρυφισμός	φυσικό σώμα	αστρικό σώμα	πνεύμα
ερμητική φιλοσοφία	σώμα	πλαστικός με- σολαβητής	πνεύμα
μερικοί ροδόσταυροι και αποκρυφιστές	σώμα	ζωή ή πνεύμα	αθανάτη ψυχή
πνευματισμός [Allan Kardec]	σώμα	περίπνευμα	πνεύμα
αρχαίοι Αιγύπτιοι	khat	ka και khon	ba
Καμπαλά	nephesh ή gaph	rouach και imago	neshama
Πυθαγορισμός	η σάρκα	σκιά και manes	πνεύμα
Παράκελσος	στοιχειώδες σώμα	αρή [αστρικός άνθρωπος- evestrum]	αθανάτη ψυχή
ινδοί	rupa	kama rupa ή linga shirira	atma
κινέζοι	xuong	khi	wun
Απόστολος Παύλος	corpus [σώμα]	anima [ψυχή]	spiritus [πνεύ- μα]

Για να διευκολυνθεί η μείωση των επτά όρων στην Τριαδικότητα, θα δανεισθούμε από τον Barlet το κλειδί για την ταξινόμηση σε επτά Αρχές, που θα είναι χρήσιμο για εκείνους που θα ήθελαν να πάνε πίσω στη φυσική υποδιαίρεση, συνοψίζοντας τις λεπτομέρειες της ανάλυσης.

	Αντιστοιχίες των επτά στοιχείων	Μείωση στην πρωτότυπη Αρχή	Κινέζικα ονόματα	Ινδικά ονόματα	
7	πνεύμα, αγνό πνεύμα, ουράνια θέληση	}	wun	atma	
6	ιδιάζουσα ψυχή [συνειρμός των ιδεών]		3	tin	buddhi
5	προγονική ψυχή [φως και θερμότητα]		}	than	manas [ανωτερο και κατώτερο]
4	ηλεκτρομνητικό ρευστό. Το αστρικό, η πνοή της ζωής	2		khi	kama rupa
3	ευαίσθητη δύναμη [κίνηση]	}	than	linga sharira	
2	ζωτική δύναμη [αίμα]		1	mau	prana ή jivatma
1	ιστοί σώματος [οργανικές ουσίες]		xuong	rupa ή stula sharira	

Συμπέρασμα

Οι περισσότερες από τις συζητήσεις που προκύπτουν μεταξύ εκείνων που σκέπτονται για τα σημαντικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα, προέρχονται από τη σύγχυση των όρων ή από κάποιο λάθος κατά τη διάρκεια της παρατήρησης. Σε αυτή τη συνοπτική μελέτη με τη σύσταση του ανθρώπινου όντος, αποφύγαμε κάθε ακραία λεπτομέρεια, όπως ακριβώς αποφύγαμε και δογματικές δηλώσεις. Είναι η πιο στοιχειώδης ανατομία, τα πιο βασικά στοιχεία της φυσιολογίας, τέλος, μαζί με την τρέχουσα παρατήρηση, τα σημεία στα οποία πρέπει να απευθυνθούμε για να εκμαιεύσουμε τη λύση στο πρόβλημά μας. Και όλες οι επιστήμες που έχουν ερωτηθεί, έχουν απαντήσει ότι : ο άνθρωπος είναι μία τριάδα, που συντίθεται σε μία αξιοθαύμαστη ενότητα. Ο άνθρωπος, όπως έχουν δηλώσει οι παλαιοί σοφοί της Αρχαίας Αιγύπτου,, όπως υποστηρίζεται από τους Καββαλιστές και τους Ερμητικούς φιλοσόφους, όπως ο Απόστολος Παύλος κήρυξε, είναι επομένως, τόσο τριπλός, όσο και Ένας, πλασμένος κατ'εικόνα του

Δημιουργικού Λόγου, του Θείου Χριστού, του οποίου η ανθρώπινη μορφή φανέρωσε το Νόμο.

Ας αφήσουμε, επομένως, τους κλασσικούς φιλοσόφους και τους θεολόγους να αναρωτιούνται εάν είναι απαραίτητος ένας ενδιάμεσος όρος μεταξύ της Αρχής της ύλης που είναι το σώμα, και της θείας Αρχής που είναι το αθάνατο πνεύμα, για την ομορφιά ή την ισορροπία αυτού του συλλογισμού. Η φύση απαντάει κοφτά σε αυτό το ερώτημα, μέσω ενός γεγονότος: με το να δημιουργεί ειδικά όργανα για τη δράση αυτής της ενδιάμεσης Αρχής που την αποκαλούμε: ΑΣΤΡΙΚΟ ΣΩΜΑ, αλλά στο οποίο έχει δοθεί επίσης ένας μεγάλος αριθμός ονομάτων. Το φυσικό σώμα, η ψυχή και το πνεύμα, αποτελούν την τριάδα της συγκρότησης του ανθρώπινου όντος, την οποία έχουμε προσπαθήσει να εξηγήσουμε με το καλύτερο δυνατό τρόπο.

Περισσότερες λεπτομέρειες για το αντικείμενο αυτό, θα βρούμε σε εξειδικευμένες εργασίες.

Gerard Anaclel Vincent Encausse

[Papus]

Ο **Gerard Anaclel Vincent Encausse**, όπως ήταν το πραγματικό του όνομα, γεννήθηκε στις 13 Ιουλίου του 1865, στην Κορόνι της Ισπανίας, από Γάλλο πατέρα και Ισπανίδα μητέρα.

Τα παιδικά του χρόνια τα έζησε στην Μονμάρτη, στο Παρίσι, όπου οι γονείς του ήρθαν το 1869 όπου και πέθανε στις 25 Οκτωβρίου του 1916. Απόφοιτος της Ιατρικής εργάστηκε για λίγο ως γιατρός σε νοσοκομεία, για να διακόψει όμως σύντομα την ιατρική του σταδιοδρομία προκειμένου να αφοσιωθεί στην Ερμητική επιστήμη.

Η διδακτορική του διατριβή αφορούσε στη «Φιλοσοφική Ανατομία και τις Διαιρέσεις της» (07.07.1894). Υπήρξε πολυμαθής, πολυταξιδεμένος και καλλιεργημένος, λάτρης της φιλοσοφίας και της επιστήμης, αλλά και ενορατικός. Εξαιρετικός στους συλλογισμούς του, τόσο της Ανάλυσης και της Σύνθεσης, όσο και κυρίως, της Αναλογίας και των Αντιστοιχιών, και δεινός ομιλητής.

Πολυγραφότατος συγγραφέας του οποίου τα έργα γνωρίζουν ακόμη και σήμερα, εκατοντάδες εκδόσεων και μεταφράσεων, όπως στα Γερμανικά, Αγγλικά, Ιταλικά, Ισπανικά, Πορτογαλικά, Ρωσικά, Σλοβενικά κ.α.,

Ίδρυσε δύο σημαντικά περιοδικά: το “L’ Initiation” («Η Μύηση») και το “La Voile d’ Isis” («Το Πέπλο της Ίσιδας»). Υπήρξε επίσης, εξαιρετικός ιατροφιλόσοφος, γιατρός και θεραπευτής, σωμάτων και ψυχών, εφαρμόζοντας όλες τις μεθόδους της ιατρικής (αλλοπαθητική, ομοιοπαθητική, ενεργειακή, πνευματική κλπ), αναλόγως της περιπτώσεως και του επιπέδου του προβλήματος. Ήδη, από το 1895 διατύπωνε τις βάσεις μιας νέας θεραπευτικής: «Οι αρρώστιες του σώματος, έγραφε, όπως τραυματισμοί, θλάσεις των οστών, κατάγματα, διαστρέμματα, πυρετοί, δυσπεψίες, δυσκοιλιότητες, εντερίτιδες κλπ, θα πρέπει να θεραπεύονται δια των αντιθέτων δηλ. δια της αλλοπαθητικής. Οι νόσοι του αστρικού, όπως η φυματίωση, ο καρκίνος, οι κύριες νευρικές παθήσεις, θα πρέπει να θεραπεύονται δια της ομοιοπαθητικής, του μαγνητισμού, της ισοπαθητικής, της οιοθεραπείας και δια ερμητικών σπαγιρικών μεθόδων. Οι διανοητικές νόσοι, όπως η καταληψία, ο βαμπτρισμός, η επιληψία, η υστερία, η σχιζοφρένεια, μόνον δια της προσευχής και της θεουργίας είναι δυνατόν να ιαθούν. Η οδός που μάς οδήγησε στις παρούσες αντιλήψεις μας, δεν είναι νέα, (έγραφε στο έργο του “Qu’ est - ce que l’ Occultisme”, Leymarie 1929) διότι ανάγεται σε απόψεις περί Ανθρώπου, Κόσμου και Θεού,

που διδάσκονταν στα Ιερά της Αιγύπτου, ήδη από το 2600 π.Χ. Πολλοί ερευνητές, ελεύθεροι κατά το πνεύμα, στράφηκαν προς την αρχαϊκή αυτή φιλοσοφία των Πατριαρχών, των Αιγυπτίων Μυσταγωγών, του Μωϋσή, προς τους Χριστιανούς Γνωστικούς και Φωτισμένους, προς τους Αλχημιστές και τους Ροδόσταυρους, η οποία δεν μεταβλήθηκε καθόλου δια μέσου των αιώνων... Οι Ιατρικές Σπουδές, όπως γίνονται παραδεκτές και ασκούνται επί των ημερών μας, προάγουν ελάχιστους κλινικούς, μερικούς φυσιολόγους, αλλά κανέναν φιλόσοφο με την ανώτερη έννοια της λέξης.»

Πάνω απ' όλα υπήρξε μέγας φιλόανθρωπος, όπου και μ' όποιον τρόπο μπορούσε. Διέχεε απλόχερα και με ταπεινοφροσύνη, την καλοσύνη του, «μέσα από την ακαταπόνητη επιθυμία του να υπηρετεί τον πλησίον του, ως αυθόρμητο αποτέλεσμα της φλογερής του αγάπης για τον Κύριο Ημών Ιησού Χριστό», γράφει ο γιος του, Δρ. Φιλίπ Ανκώς. Όπως χαρακτηριστικά έλεγε, ο «νόμος της ζούγκλας», στο ανθρώπινο επίπεδο αντικαθίσταται με τον «νόμο της θυσίας». Με τη θυσία, για την οποία ο Paul Sedir έγραψε: **«Η θυσία στηρίζει το Σύμπαν. Ο άνθρωπος την αντλαμβάνεται ως έναν νόμο αμοιβαίας ανταλλαγής, έπειτα ως ένα ηθικό καθήκον, έπειτα την ακολουθεί λόγω αγάπης. Σε αυτή την βαθμίδα, η εκούσια αποδοχή των βασάνων οδηγεί υψηλότερα από τους μαθηματικούς νόμους της έμφυτης δικαιοσύνης. Κάνει να κατέλθει το Απόλυτο εντός του σχετικού, μέσα μας και γύρω μας.»**

Το 1914 ξεκίνησε ο 1^{ος} Παγκόσμιος Πόλεμος, κατά τον οποίο ο Δρ. Gerard Anacllet Vincent Encausse, αφιερώθηκε στην περίθαλψη των αρρώστων και ασθενών του πολέμου. Δύο χρόνια μετά την έκρηξη του πολέμου, το 1916, αποσαρκώθηκε σε ηλικία 51 ετών, όρθιος ως στρατιώτης, κατά την εκπλήρωση του καθήκοντός του προς την Πατρίδα του, αφού προσβλήθηκε από φυματίωση, λόγω των κακουχιών στο μέτωπο, όπου υπηρετούσε ως Αρχίατρος στα στρατιωτικά κινητά νοσοκομεία.

Να πως περιγράφει την περίπτωση ο γιος του, Δρ. Φιλίπ Ανκώς: **«Αρχίατρος σ'ένα νοσοκομείο, στη διάρκεια του μεγάλου πολέμου, ο γιατρός Ζεράρ Ανκώς αφοσιώθηκε ολοκληρωτικά στους αγαπημένους του τραυματίες. Ξόδεψε τον εαυτό του, χωρίς τσιγγουνιές και διαμαρτυρίες, πολύ ενтуχισμένος που μπορούσε να ανακουφίζει το πεσμένο ηθικό και τα σωματικά βάσανα των ανθρώπινων πλασμάτων που του είχαν εμπιστευθεί... Αφού έμεινε πολλούς μήνες στο μέτωπο, ο Αρχίατρος Ανκώς έπεσε άρρωστος. Εξαντλημένος από την τρομερή δουλειά, που ήρθε να υπερπροσθεθεί σε μια πάνω από τριάντα χρόνων δραστηριότητα, το φυσικό του σώμα δεν μπόρεσε ν' αντισταθεί περισσότερο... Μέχρι το τέλος υπήρξε**

λοιπόν, θύμα της αφοσίωσής του, της επιθυμίας του να Υπηρετεί. Ήταν στις 25 Οκτώβρη, όταν πήγε να επισκεφθεί τον συνάδελφο και φίλο του καθηγητή κ. Εμίλ Σερζάν, στο νοσοκομείο «Λα Σαριτέ», που κατέρρευσε... Πέθανε εκεί όπου είχε αρχίσει την ιατρική του σταδιοδρομία. Σκληρή σύμπτωση!... »

Ο Paul Sedir, ο μέγας αυτός Εσωτεριστής, αποχωρίστηκε τον φίλο του, τον Δρα Ζεράρ Ανκώς, με τα παρακάτω λόγια, σαν μια τελευταία απότιση φόρου τιμής, τη στιγμή της ταφής του στο Παρισινό νεκροταφείο του Περ-Λασαίζ, στο 93^ο τμήμα: «Ο διανοούμενος, ο φιλόσοφος με τις υπέροχες ενοράσεις του, ο πανίσχυρος προπαγανδιστής, ο καταχειροκροτημένος ομιλητής, ο μνημένος, ο εύστροφος θεραπευτής, όλες αυτές οι θαυμαστές ιδιότητες συγκεντρώνονται στο πρόσωπο αυτού του ανθρώπου του Καλού, που το σκήνωμά του, από τώρα σεβαστό, αφιερώνεται σήμερα στη κοινή μας Μητέρα... Ας μιμηθούμε αυτόν τον πρωτεργάτη, που θέλησε να μην είναι παρά μόνον φίλος για μάς και που υπήρξε και αρκετά δυνατός για να κρύβει τους πόνους και τα βάσανά του, κάτω από ένα μόνιμο χαμόγελο... Ας σκουπίσουμε τα δάκρμά μας, διότι αυτά θα τον κρατήσουν μέσα στις σκιές. Κι ας χαρούμε, όπως κι αυτό ο ίδιος χαιρέται εδώ και τρεις μέρες, που θα ξαναβλέπει επιτέλους πρόσωπο με πρόσωπο, τον Πανίσχυρο Θεραπευτή, τον Αυθεντικό Ποιμένα των ψυχών, τον Αιώνιο Φίλο και τον Πολυαγαπημένο, του οποίου υπήρξε ο πιστός υπηρέτης.»

Ανάμεσα στις προσωπικότητες, που ο Δρ. Gerard Anaclet Vincent Encausse αναγνώριζε ως Δασκάλους του, εκτός του Λουί-Κλωντ ντε Σαιν-Μαρτέν, αναφέρουμε τον Ελιφάς Λεβί (Αλφόνς Λουί Κονστάν, 1810-1875), τον Ζοσέφ Αλεξάντρ Σαιν Υβ ντ' Αλβέυντρ (1842-1910), τον Αντουάν Φαμπρ ντ' Ολιβέ (1767-1825) και κυρίως τον σύγχρονό του Μαιτρ Φιλίπ της Λυών (Philippe Nizier Anthelme, 1849-1905). Το μνητικό του όνομα, καθώς και το λογοτεχνικό του ψευδώνυμο, ήταν «Papus» ή «Παπύς», που σημαίνει «γιατρός άμεσης βοήθειας» και το πήρε από το «*Νυχθημερόν του Απολλώνιου του Τυανέα*», που αποτελεί συμπλήρωμα του έργου του Ελιφάς Λεβί: “*Dogme et Rituel de la Haute Magie*”.

Η μεταστροφή του από την υλιστική άποψη της ζωής, περιγράφεται στις αναμνήσεις του, με τίτλο: “*Comment je devins mystique*”. Σύντομα, αποκατέστησε επαφή με το «αρχαίο» Μαρτινιστικό Κίνημα και μελέτησε τα έργα του χημικού Louis Lucas, που ήταν γνώριμος του Eliphas Levi. Ο Δρ. Ζεράρ Ανκώς αποκαλούσε τον εαυτό του μαθητή του

L.Lucas και το 1887 του αφιέρωσε τη μπροσούρα του “*L’Occultisme Contemporain*”.

Ο Δρ. Ζεράρ Ανκώς («Παπύς»), έχει καταγραφεί επίσης, στα πνευματικά χρονικά της δυτικής εσωτερικής πνευματικότητας, ως η προεξάρχουσα προσωπικότητα στις διάφορες εσωτεριστικές οργανώσεις και στους Παρισινούς εσωτεριστικούς και λογοτεχνικούς κύκλους, και ως ένας από τους κύριους ενεργητικούς παράγοντες της Γαλλικής Εσωτεριστικής Αναγέννησης των αρχών του 20^{ου} αιώνα, που ενέπνευσε και επηρέασε όλα τα ανάλογα κινήματα δυτικής παραδοσιακής μυητικής πνευματικότητας, σε όλες της χώρες της Ευρώπης και της Αμερικής, αργότερα. Στον ρόλο του αυτόν, τον βοήθησαν όλες οι αρετές της προσωπικότητάς του, όπως προαναφέρθηκαν και αναδείχθηκε ο αναμφισβήτητος ενθουσιώδης, αλλά και ενθουσιαστικός και εμπνευστικός ηγέτης, όλων αυτών των κινήματων, στο Παρίσι της περιόδου εκείνης. Ιδιαίτερα, επισημαίνουμε την εκπληκτική ικανότητά του σ’ αυτό, που σήμερα θα λέγαμε «διαχείριση ανθρώπινων πόρων» (human resources management) και «διαδικτύωση ατόμων και ομάδων» (networking). Αρκεί κανείς να παρατηρήσει ποιοι ήταν οι 12, που αναφέρεται ότι αποτέλεσαν το Πρώτο Ύπατο Συμβούλιο του Μαρτινιστικού Τάγματος, δηλαδή ότι ήταν όλοι τους ταυτόχρονα ηγέτες άλλων Μυητικών Ταγμάτων και Κινήματων.

Υπήρξε μέλος και τις περισσότερες φορές ηγετικό, των σε άνθιση τότε εσωτεριστικών Κινήματων και Ταγμάτων, όπως:

- του Memphis Misraim
- του Μαρτινιστικού Τάγματος
- του Ο.Τ.Ο. (Χ^ο για την Γαλλία, από τον Theodor Reuss),
- της Θεοσοφικής Εταιρίας,
- της Ερμητικής Αδελφότητας του Λούξορ,
- του Ερμητικού Τάγματος της Χρυσής Αυγής,
- του Καββαλιστικού Τάγματος R+C

Το 1887 συνδέθηκε με την Θεοσοφική Εταιρία της Γαλλίας, αλλά το 1890 παραιτήθηκε, διότι δεν συμφωνούσε με την έμφαση που έδινε η Θ.Ε. στον Ανατολίζοντα Εσωτερισμό.

Η διαφωνία του αυτή, θα πρέπει να του προκάλεσε ιδιαίτερη άπωση, αφού σχεδόν ταυτόχρονα, βλέπουμε το ενδιαφέρον του να στρέφεται με ιδιαίτερη έλξη, προς τις Δυτικές Πνευματικές και Θρησκευτικές Παραδόσεις, εσωτερικές και εξωτερικές, για την κάθαρση των οποίων, από τον τσαρλατανισμό, εργάστηκε ακάματα, μέχρι το τέλος της σύντομης ζωής του.

Αλλά, όπως είναι γνωστό, η κύρια συνεισφορά του στον τομέα αυτό, ως αντίδραση στον συνεχώς διογκούμενο υλισμό της εποχής, αλλά και ως εναλλακτική «Δυτική» πρόταση, σε σχέση με την «Ανατολιζουσα» πρόταση της Θεοσοφικής Εταιρίας, υπήρξε η ίδρυση «του *Τάγματος των Ανωτέρων Αγνώστων*» (“*L’Ordre des Superieurs Inconnus*”) με τους τρεις βαθμούς, που είναι πιο γνωστό ως «*το Τάγμα των Μαρτινιστών*» ή «*το Μαρτινιστικό Τάγμα*», του οποίου ο κραδασμός δεν έπαυε να δονεί τις ευαίσθητες και εννοιακές καρδιές, ακόμη και τώρα.

Ίδρυσε επίσης, μια Σχολή Ερμητικών Επιστημών, την «*Ελεύθερη Ομάδα Εσωτερικών Σπουδών*» (“*Groupe Indépendant d’Études Ésotériques*”), στην οποία φοίτησαν και δίδαξαν, όλοι οι τότε γνωστοί μεγάλοι εσωτεριστές και μυημένοι διαφόρων Παραδόσεων, ακόμη κι αυτοί που αργότερα ακολούθησαν άλλες Ατραπούς. Το Πρόγραμμα Σπουδών της Σχολής αυτής αποτέλεσε, με παραλλαγές, την «*διδασκεία ύλη*» των περισσότερων μεταγενέστερων οργανώσεων, των οποίων η ίδρυση ακολούθησε στην Ευρώπη και στην Αμερική.

Το 1908, ο «Παπύς» και ο «Τεντέρ» (Charles Detré), διοργάνωσαν στο Παρίσι ένα μεγάλο Ιδεαλιστικό Συνέδριο «*των Εσωτερικών Τεκτονικών Τύπων και του Τεκτονισμού των Ανωτέρων Βαθμών*».

Ο Ζεράρ Ανκώς («Παπύς»), αποπειράθηκε και το κατόρθωσε με επιτυχία, απέναντι σ’ ένα υπερυψούμενο παλιρροϊκό κύμα καλπάζοντος υλισμού, να αντιτάξει τις Μυητικές, Εσωτεριστικές, Φιλοσοφικές και Θρησκευτικές Μορφές της Δυτικής Πνευματικότητας, από την απώτατη αρχαιότητα, μέχρι την σύγχρονη «*επιστημονίζουσα*», αλλά «*υλόφρονα*» εποχή μας, του «*homo economicus*» και της «*κερδομανίας*», και να προσεγγίσει τα μεγάλα μυστήρια της «*Υπαρξης*» και της αναζήτησης του «*Νοήματος της ανθρώπινης ζωής πάνω στον πλανήτη μας*», της Συνειδητότητας και της Ευτυχίας, για την ευημερία και το καλό όλων μας. Κι αυτό το έκανε με τρόπο μεθοδικό, συστηματικό και «*επιστημονικό*», έτσι ώστε να μπορέσει να γίνει αντιληπτό από κάθε δυτικό άνθρωπο.

Οι μαθητές και οι διάδοχοί του συνέχισαν το Έργο του, ποιοτικά, ουσιαστικά και ποσοτικά.

Μετά τον θάνατο του Σαιν-Μαρτέν, το 1803, η Μύηση των “S ∴ I ∴” συνέχισε να μεταδίδεται από πρόσωπο σε πρόσωπο, στα πλαίσια μιας πολύ χαλαρά πλεγμένης οργάνωσης. Κατά τη διάρκεια του 19ου αιώνα, η «*Εσωτερική Διδασκαλία*», που είχε μεταδώσει ο Μαρτίνεζ Πασκουάλες είχε επομένως, μεταδοθεί:

Α) Στους κόλπους των Καμπαλιστικών «Αρείων Πάγων», αποτελούμενων από 9 Ελύ Κοέν ο καθένας, που αρνούσαν να συμμορφωθούν με την απόφαση να κλείσει το Τάγμα και να παραπεμφθούν τα αρχεία στους «Φιλαλήθεις» του Savalette de Lange.

Β) Από κάποιους ΕλευθεροΤέκτονες του «Ανορθωμένου Σκωτικού Τύπου», που είχαν λάβει εμπιστευτικές οδηγίες από τον Βιλλερμόζ και από τους «Ευεργέτες Ιππότες της Αγίας Πόλεως».

Γ) Από τους “S ∴ I ∴” του Λουί-Κλωντ ντε Σαιν-Μαρτέν.

Σε αυτήν την κατηγορία, ας ακολουθήσουμε τώρα, δύο διαφορετικές γραμμές διαδοχής: ο Σαιν-Μαρτέν είχε, μεταξύ άλλων, Μύησει τον Αμπέ ντε Λανού και τον Σαπτάλ, Κόμη του Σαντελούπ. Ο πρώτος Μύησε τον Ζ.Α.Εννεκίν, που με την σειρά του Μύησε τον Ανρί ντε λα Τους, που Μύησε τον Α.Ντεσμπαρόλ, Κόμη του Ωτερκούρ που Μύησε την Αμελί Ντε Μπουάς-Μορτεμάρ. Αυτή η Αδελφή Μύησε τον Πέτρο-Αυγουστίνο Σαμποζώ. Εδώ να σημειώσουμε, πως ήταν ο Αμπέ ντε Λανού που Μύησε τον Αντρέ Σενιέ, τον Γάλλο ποιητή που αργότερα θα πέθαινε στην γκιλοτίνα (λαμητόμο) κατά τη διάρκεια της Γαλλικής Επανάστασης. Ο Σαπτάλ, είχε Μύησει έναν Αδ ∴, του οποίου η ταυτότητα δεν αποκαλύφθηκε ποτέ, αλλά που με την σειρά του Μύησε τον Ανρί Ντελαάζ. Από το νεκρικό του κρεβάτι ο Ανρί Ντελαάζ Μύησε τον Δρ. Ζεράρ Ανκώς (Dr. Gerard Encausse), ευρύτερα γνωστό ως Παπύς (Papus). Αυτό έγινε το 1880.

Εκείνη την εποχή, ο Δρ. Ανκώς, ο Π.-Α. Σαμποζώ και διάφοροι άλλοι νέοι διανοούμενοι, μεταξύ των οποίων και ο Έλληνας Ιωάννης Παπαδιαμαντόπουλος (φημισμένος συμβολιστής ποιητής, με το λογοτεχνικό ψευδώνυμο «Ζαν Μωρεάς»), είχαν τη συνήθεια να γευματίζουν μαζί, συζητώντας συγχρόνως θέματα που τους ενδιέφεραν.

Κατ’ αυτόν τον τρόπο, ο Παπύς και ο Σαμποζώ ανακάλυψαν πως είχαν και οι δύο λάβει την Μύηση του “S ∴ I ∴”. Ο Παπύς εξέλαβε αυτή τη σύμπτωση ως οιωνό από τον Ουρανό και άρχισε να εργάζεται για την δημιουργία μιας οργάνωσης, που θα συγκέντρωνε στις αγκάλες της όλους, όσους είχαν λάβει το «Μυστηριώδες Κληροδότημα» και θα χρησίμευε ως κέντρο μελέτης του Μαρτινιστικού Πνευματικού Ιδεώδους και ως μέσον διάδοσης του Κινήματος. Το 1884 συντάχθηκε το Καταστατικό αυτής της οργάνωσης που ονομάστηκε "Ordre Martiniste" ή «Μαρτινιστικό Τάγμα». Το 1890, αποφασίστηκε να τεθεί το Τάγμα υπό ένα Δωδεκαμελές «Υπατο Συμβούλιο» με τον Παπύς ως Πρόεδρο και Μέγα Διδάσκαλο. Τα 12 Ιδρυτικά Μέλη του πρώτου Υπάτου Συμβουλίου ήταν:

Παπύς, Π.-Α.Σαμποζώ, Στανισλάς ντε Γκουαϊτά, Σαμουέλ, Σεντίρ (Υβόν Λελούπ), Πωλ Αντάμ, Μωρίς Μπαρέ, Ζυλ Λεζέ, Μοντιέρ, Σαρλ Μπαρλέ, Ζακ Μπυρζέ και Ζοζεφίν Πελαντάν. Πολύ σύντομα, δύο εξ' αυτών παραιτήθηκαν: ο Μπαρέ και ο Πελαντάν, και αντικαταστάθηκαν από τους Δρ Μαρκ Αβέν [Λαλάντ] και Βικτόρ-Εμίλ Μισελέ. Το 1893, παραδόθηκαν στους Μαρτινιστές της Λυών τα Αρχεία και οι Φάκελοι του Βίλλερμόζ και του Ναού των Κοέν της Λυών, που είχε αφήσει η χήρα του Ζ.Ποντ, διαδόχου του Βίλλερμόζ, στον Αδ[·]: Καβαρνιέ.

Ο Παπύς και ένδεκα άλλοι Αδελφοί λοιπόν, είχαν συγκροτήσει το 1890 το Πρώτο «Υπατο Συμβούλιο» του «Μαρτινιστικού Τάγματος».

Το Μαρτινιστικό Τάγμα γνώρισε μία περίοδο ακμάζουσας δραστηριότητας στη Γαλλία και σε άλλες χώρες. Ο Παπύς ήταν ένας ακούραστος εργάτης και εισήγαγε το Τάγμα ακόμη και στην Ρωσική Αυλή, όπου ο Μαρτινισμός ήταν γνωστός για περισσότερο από έναν αιώνα. Λέγεται πως, ο Τσάρος Νικόλαος ο Β', ήταν ο Διδάσκαλος της Μαρτινιστικής Στοάς, που διατηρούταν μέσα στο Βασιλικό Παλάτι.

Ο Παπύς απεβίωσε το 1916, από φυματίωση, με την οποία μολύνθηκε κάνοντας το καθήκον του ως γιατρός στο Γαλλικό Στρατό.